

Allir fordómar eru gjørdir til skammar

Tað var heppið, at Almanna- og heilsu-skúlin varð lagdur í Suðuroy, sigur ein av næmingunum, Hildigarð Djurhuus, úr Fuglafirði

ØKISMENNING

Áki Bertholdsen

– At fara til Suðuroyar at ganga í skúla er onki at stúra fyri.

Hildigarð Djurhuus úr Fuglafirði er ein av næmingunum, sum júst hevur tikið prógv á nýggja Almanna- og Heilsuskúlanum í Suðuroy.

Og hon heldur, at tað hevur bara verið ein fyrimunur, at skúlin er í Suðuroy og ikki í miðstaðarøkinum.

Tá ið tað varð gjørt av, at skúlin skuldi vera í Suðuroy, og ikki í Havn, varð eitt ramaskriggi. Bæði politikarar og fakfólk vóru fullvís í, at hetta fór at for-koma skúlanum. Skúlin mátti liggja í Havn, tí tað var avgerandi, at hann var tætt við Sjúkrasystaskúlan og Landssjúkrahúsið. Tey vístu eisini á, at teir flestu av næmingunum vóru til-komnar konur og tær fóru aldrin at hætta sær heilt til Suðuroyar at ganga í skúla.

– Tað er onki at stúra fyri at fara til Suðuroyar at ganga í skúla. Tvørturímóti hava tað verið nógvir fyrimunir av, at skúlin ikki hevur verið í miðstaðarøkinum, sigur Hildigarð Djurhuus úr Fuglafirði, nýklaktur heilsuhjálpari av skúlanum í Suðuroy

Nú er útbúgvingin roynd í verki, tí friggjadagin fingur teir fyrstu næmingarnir prógv.

Tískil kundi tað verið hóskandi at biðið eina av hesum tilkomu konunum um eina eftirmeting.

Og eftirmetingin er púra greið.

– Eg kann beinanvegin siga, at allir fordómar eru so púrusta gjørdir til

skammar, sigur Hildigarð Djurhuus, nýklaktur heilsurøktari av skúlanum í Suðuroy.

Hon leggur afturat, at í hesum mál talar hon ikki bara fyri seg sjálva.

– Hetta eru vit allar púra samdar um, sigur hon.

Hon sigur, at tað hevur verið bæði læruríkt og spennandi at ganga í skúla.

– Hóast eg havi arbeitt í

nógv ár, hava vit nú fingið eina aðra barlast.

Hon heldur eisini, at tað var stuttligt og nakað serligt at vera í tí fyrsta flokkinum, sum fekk hesa útbúgving í Føroyum.

– Vit hava eisini havt avbera góðar lærarakreftir og vit eru eru sera væl nøgdar við tíðina í Suðuroy.

Væl móttikin

Hildigarð Djurhuus sigur eisini, at tey hava verið sera væl móttikin í Suðuroy.

Næmingarnir hava búið í ymsum húsum, sum skjótt fingur navn: Eysturoyarhúsið var í Trongisvági, Sandoyar- og Klaksvíkarhúsið var í Froðba og Vágahúsið var í Válinum.

– Vit hava følt okkum sera vælkommin og suðuroyingar hava verið sera bliðir.

Hon sigur, at nógv varð tosað um, at tað var onki skúlaumhvørv í Suðuroy, men tað er ikki rætt. Vit hava skapt okkara egna skúlaumhvørvið og vit hava eisini eitt røktarfakligt umhvørvið at kalla í tünin um, tí bæði sambýli, ellis- og røktarheim og sjúkrahús er beint við, umframt at sambýli eisini er í Vági.

– Eg haldi, at tað hevur riggað sera væl. Men tað besta við, at skúlin er í Suðuroy hevur í veruleikanum verið, at tær ikki eru slopnar heim hvørt kvøld.

– Tað hevur skapt eitt sera sterkt sosialt samband ímillum okkum, sum vit ikki høvdu fingið, um skúlin var í Havn og vit fóru til húsar, hvør í sína ætt, hvønn dag eftir skúlatíð.

– Eg vil ikki siga, at hetta hevur verið so øgiliga strævið. Men hetta er ikki

ein útbúgving, sum til-komnar konur ikki koma sovandi til.

– At vit hava verið so staðbundnar, hevur eisini gjørt, at vit hava kunnað hugsavnað okkum 100% um skúlagongdina.

– Vit eru allar tilkomnar og at ganga í skúla í okkara aldri, krevur meir, enn tað krevur av yngri fólki. Tí hevur tað verið heppið fyri skúlagongdina, at vit ikki eru slopnar heim, hvørt kvøld, tí so hevði skúla gongdin ikki verið tann sama. Tað hevur eisini ein ávísan týðning at koma burtur úr tí dagliga eina tíð, sigur Hildigarð Djurhuus.

– Eg vil til eina og hvørja tíð mæla øllum til at fara á hendan skúlan, sigur hon.

Halda fram við yvirtøkuni

Yvirtøkan av flogvøll-inum er ikki steðgað, men verður útsett, til loftferðslumyndugleikin eisini er komin á føroyskar hendur, sigur løgmaður

LOFTFERÐSLA

Edvard Joensen

Yvirtøkan av loftferðslumyndugleikanum eigur at verða gjørd, áðrenn sjálvur flogvøllurin verður yvirtikin, sigur løgmaður. Tí er yvirtøkan av vøllinum, sum skuldi vera á nýggjárinum, útsett.

Anfinn Kallsberg, løgmaður, sigur, at tað hevur einki við nakað valúrslit ella valagn at gera, at nú er gjørt av at útseta yvirtøkuna av flogvøllinum, sum ætlandi skuldi verða framd á nýggjárinum.

Men hann ásannar, at orðini hjá flogvallarstjóranum um, at danir ikki vilja

byggja út orsakað av fullveldispolitikkinum hjá landstýrinum, hava havt árin.

Løgmaður sigur, at hann hevur fingið at vita frá donskum myndugleikum, at tað er ikki Ferðslumálaráðið, sum samráðst

annars hevur verið við, men Forsætismálaráðið, sum tekur avgerðir, tá talan er um pengar til flogvøllin.

Flogvøllurin í Vágum verður rikin við fleiri undantaksloyvum frá donsku loftferðslumyndugleikunum, sigur løgmaður.

Yvirtøka av flogvølli og loftferðslumyndugleika eiga at hanga saman, sigur løgmaður. Tí verður flogvøllurin í Vágum ikki yvirtikin, fyrr enn føroyingar hava fingið loftferðslumyndugleikan á føroyskar hendur

at føroyingar skulu gjalda tær kravdu útbýggingarnar.

Tað kann gott vera, at tað tykist løgið at tosa um at yvirtaka ein flogvøll, sum vit samstundis krevja, at danir byggja út og gjalda fyri.

Men tað er einki løgið í tí, visir løgmaður á, tí tær útbýggingarnar skuldu langt síðan havt veirð gjørdar, men eru beinlæis forsømdar. Og har er tað so, at undantaksloyvini koma inn í myndina.

Tann sum í løtuni eigur flogvøllin, hevur sjálvur myndugleikan, og so kann ymist gerast, sum eitt nú at víkja frá altjóða krøvum við at lata sær sjálvum undantaksloyvi.

Anfinn Kallsberg, løgmaður, sigur, at tað ber ikki til at yvirtaka flogvøllin í

Vágum, uttan at loftferðslumyndugleikin eisini samstundis verður yvirtikin.

At yvirtaka loftferðslumyndugleikan er ikki nakað, sum gjørt verður eftir einum degi. Og eftir ætlan skal tann yvirtøkan ikki verða fyrr enn fyrsta januar 2004.

So tað liggur nakað væl frammi í tíðini við yvirtøku av flogvøllinum, sigur løgmaður.

Men tað merkir kortini ikki, at flogvøllurin ikki skal byggjast út. Tí tað skal hann.

Hvussu verður við kostnaðinum av tí, heldur løgmaður ikki nakað vera at ivast í. Hann eiga danir at bera, tí tað skuldi langt síðan havt verið gjørt.

Loddrøtt lygn

Tað er loddrøtt lygn, tá Sosialurin skrivar, at Heini O. Heinesen ikki fær blaðrúmd í Fregnum, sigur ábyrgdarblaðstjórin á blaðnum

AVSANNAN

Edvard Joensen

Tað er loddrøtt lygn, sum stóð á forsiðuni á Sosialinum leygardagin, at Heini O. Heinesen ikki fær blaðrúmd í Fregnum, sigur Jonhard Mikkelsen, ábyrgdarblaðstjóri á Fregnum.

Heini O. Heinesen hevur ongantíð vent sær til blaðið við nøkrum tilfari, og blaðið hevur heldur ongantíð havt nakra samrøðu við hann. Bara tosað við hann um mál, hann veit nógv um, sigur ábyrgdarstjórin.

Jonhard Mikkelsen sigur, at Fregnir ongantíð hevur fingið nakað tilfar frá Heina O. Heinesen at seta í blaðið yvirhøvur. Tað er grundin til, at hann ikki hevur verið í blaðnum.

–At fryst tann garpin úti var tað seinasta, eg hevði gjørt, sigur Jonhard Mikkelsen í viðmerking við Sosialin.

Tað var við tí endamáli at fáa bakgrundsvitán um mál, sum Heini er væl inni í. Mett var ikki, at tað var nøkur grund til at endurgeva keldurnar í slíkum føri, sigur hann.

Fregnir koyrir ongan út ella hevur ikki skilt tilfar frá, sum sent er blaðnum, sigur ábyrgdarstjórin.

Um samrøðurnar, Heini O. Heinesen nevnr í Sosialinum, sigur blaðstjórin, at Fregnir alla ta tíð, blaðið er komið út, bert hevur tosað við Heina O. Heinesen tvær ferðir.

B 6: Uppsøgnirnar verða ikki tiknar aftur

Leiðarin á Landssjúkrahúsinum sigur, at tað verða ikki fleiri sjúkrasyststrar settar á B 6. So koma vit ikki aftur, sigur Ingun Gaardbo, álitisfólk

LANDSSJÚKRAHÚSIÐ

Áki Bertholdsen

Á miðdegi í gjár var onki, sum bendi á, at ein loysn fór at verða funnin á kreppuni á B 6 á Landssjúkrahúsinum..

Tvørturímóti.

Kravið frá einum 19 sjúkrasystrunum, sum hava sagt upp, hevur verið, at fleiri starvsfólk verða sett.

Men hesum visir Jóanes Erik Køttlum, leiðari á Landssjúkrahúsinum aftur aðrastaðni í blaðnum í dag. Tað sama verður endurtikið í einum tíðindaskrivu, sum leiðslan á Landssjúkrahúsinum almennakunngjörði beint fyri miðdag í gjár.

Har verður sagt, at tað er onki, sum talar fyri at seta fleiri fólk á B 6.

– Ingun Gaardbo sigur púra greitt, at verða ikki fleiri fólk sett, standa upp-

sagnirnar við og so koma vit ikki aftur.

Leiðslan á Landssjúkrahúsinum visir í tíðindaskrivinum á fleiri tiltøk, sum eru sett í verk fyri at bota um umstøðurnar á B 6.

– Tað er rætt, at fleiri tiltøk eru sett á eitt pappír.

Men tey eru aldrin sett í verk á deildini, sigur Ingun Gaardbo í eini stuttari viðmerking, beint áðrenn blaðið fór til prentingar.

Eitt nú er seingjatalið sett niður í 18, men tað hjálpir

litið, tá ið sjúklingar liggja á gongini.

Leiðslan á Landssjúkrahúsinum visir eisini á, at á B 6 hava tey 0,91 starvsfólk fyri hvørja song á deildini. Í Danmark hava tey 0,8.

–Hetta er ikki rætt. Nógva staðni í Danmark

hava tey 1,1 starvsfólk fyri hvørja song.

Tað ber heldur ikki til at samanbera viðurskiptini, tí í Føroyum er stórt trot á røktarheimsplássum og døgnrøktarskipan og tí liggja nógv fólk á B 6, sum av røttum ikki hoyra heima her. Tann, sum hevur verið longest á B 6, hevur ligið har í hálvtríðja ár.

Tí er arbeidið hjá okkum nógv tyngri og kann tí á ongan hátt samanberast við eitt danskt sjúkrahús, tí har eru heilt aðrar umstøður.

Í Danmark betalar kommuna eisini, hvørja ferð, ein røktarsjúklingur liggur á sjúkrahúsi.

– Tað nyttar onki at seta tøl upp, uttan at hyggja eftir veruleikanum. Vit kunnu hava 30 sjúklingar og tað er nóg mikið við fyra fólkom.

Vit kunnu eisini hava 15 sjúklingar og tað er ikki nóg mikið við seks fólkom. Á Landssjúkrahúsinum er arbeidsbyrðan nógvar ferðir tyngri enn á einum donskum sjúkrahúsi, tí sjúklingarnir krevja meiri røkt, sigur Ingun Gaardbo.

Á miðdegi í gjár røktist onki fyri eini loysn á kreppuni á B 6 á Landssjúkrahúsinum, tvørturímóti